

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від " _____ " _____ 2018 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку ліцензування господарської діяльності» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 06.02.2018 № 3623-01/4660-03.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект Закону розроблено з метою удосконалення принципів та процедур ліцензування, визначених чинними законодавчими актами, в частині чіткого їх окреслення, усунення правових колізій та унеможливлення порушення прав суб'єктів господарювання.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у даній редакції з огляду на наявність наступних зауважень та пропозицій.

Щодо внесення змін до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

До статті 1:

а) Пунктом 1³ частини першої статті 1 проекту Закону передбачається визначення терміну «1³) зупинення дії ліцензії – тимчасове **позбавлення** суб'єкта господарювання права на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про зупинення дії ліцензії, про що робиться запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Згідно з частиною другою статті 11 Закону України від 02.03.2015 № 222 «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) у заяві про отримання ліцензії повинна міститися інформація про, зокрема, вид господарської діяльності (**повністю або частково**), зазначений у статті 7 цього Закону, на провадження якого здобувач ліцензії має намір одержати ліцензію.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №2987/0/20-18 від 21.03.2018

З огляду на зазначене, пропонуємо зазначений термін викласти в наступній редакції:

«¹³) зупинення дії ліцензії – тимчасове **припинення** суб'єкту господарювання права на провадження виду (**частини виду**) господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про зупинення дії ліцензії, про що робиться запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;».

б) Пунктом 1⁴ частини першої статті 1 проекту Закону передбачається визначення терміну «¹⁴) відновлення дії ліцензії – поновлення суб'єкту господарювання права на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про відновлення дії ліцензії, про що робиться запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;».

Пропонуємо зазначений термін викласти в наступній редакції:

«¹⁴) відновлення дії ліцензії – поновлення суб'єкту господарювання права на провадження виду (**частини виду**) господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про відновлення дії ліцензії, про що робиться запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;».

в) Аналогічного доповнення потребує термін «анулювання ліцензії», передбачений пунктом 1² частини першої статті 1 проекту Закону.

г) Пропонуємо викласти пункт 3 частини першої статті 1 проекту Закону в наступній редакції: «3) **ліцензіат** - суб'єкт господарювання, який має ліцензію;».

д) Пункт 5 частини першої статті 1 проекту Закону пропонуємо викласти в наступній редакції:

«ліцензія – це право суб'єкта господарювання на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню шляхом внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;».

е) Пункт 7 частини першої статті 1 проекту Закону після слів «колегіальний орган» доповнити словами «, Національний банк України».

ж) Пункт 9 частини першої статті 1 проекту Закону після слів «місце провадження» доповнити словом «виду».

До статті 3:

а) Абзацом четвертим пункту 1 частини першої статті 3 проекту Закону передбачено, що державна політика у сфері ліцензування ґрунтується на принципі єдиної державної системи ліцензування, який реалізується шляхом, зокрема, визначення Кабінетом Міністрів України органів ліцензування, визначених статтею 7 цього Закону видів господарської діяльності;».

Пропонуємо розробнику редакційно доопрацювати абзац четвертий пункту 1 частини першої статті 3 проекту Закону, а саме: виключити слова «, визначених статтею 7 цього Закону видів господарської діяльності;».

оскільки вже передбачено, що державна політика у сфері ліцензування ґрунтується на принципі єдиної державної системи ліцензування, який реалізується шляхом, зокрема, встановлення єдиного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, виключно цим Законом (абз.2 пункту1 част.1 ст.3).

б) Проектом Закону пропонується доповнити пункт 6 частини першої статті 3 наступним абзацом: *«внесення відомостей про ліцензування видів господарської діяльності суб'єктів господарювання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;»*.

З огляду на зазначене, пропонуємо після слів «внесення» доповнити словами *«органом ліцензування»*.

До статті 4:

а) Пунктом 11 частини першої статті 4 проекту Закону передбачено: *«11) одержує інформацію з питань ліцензування та контролю за наявністю ліцензій у суб'єктів господарювання від органів ліцензування, органів, що здійснюють контроль за наявністю ліцензій, зокрема щорічний ліцензійний звіт та щорічний звіт про виявлення провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без отримання ліцензії;»*.

Враховуючи, що проектом Закону передбачається виключення терміну *«безліцензійна діяльність»*, тому пропонуємо у пункті 11 частини першої статті 4 проекту Закону після слів *«щорічний ліцензійний звіт»* виключити слова *«та щорічний звіт про виявлення провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без отримання ліцензії;»*.

б) Пропонуємо розробнику пункт 9 частини першої статті 4 проекту Закону виключити: *«9) порушує питання щодо відповідальності посадових осіб органів ліцензування, які прийняли рішення, скасоване на підставі рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;»*.

в) Пропонуємо доповнити частину першу статті 4 проекту Закону новим пунктом такого змісту:

«Надає погодження на проведення позапланової перевірки дотримання ліцензіатом вимог ліцензійних умов з підстав, передбачених пунктами 2, 4 та 5 частини третьої статті 19 Закону на підставі рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.»

Вказана пропозиція ґрунтується виходячи з норм статті 19 Закону № 222, якими передбачені повноваження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування щодо надання погодження на проведення позапланових перевірок дотримання ліцензіатами вимог ліцензійних умов.

До статті 5:

а) Пропонуємо пункт 2 частини другої статті 5 проекту Закону викласти у такій редакції:

«2) розгляд звернень органів ліцензування щодо проведення позапланових перевірок додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 2, 4 та 5 частини третьої статті 19 цього Закону.».

б) Відповідно до частини сьомої статті 5 проекту Закону скарга залишається без розгляду з таких підстав, серед іншого, якщо скарга на дії органу ліцензування щодо порушення ним законодавства у сфері ліцензування розглядається у суді (абзац п'ятий пункту 1 частини сьомої статті 5 проекту Закону).

З огляду на зазначене, це звужує права суб'єктів господарювання на оскарження рішення органу ліцензування в різних інстанціях, тому пропонується виключити, зазначену норму.

в) Поряд з цим, пропонуємо виключити абзац шостий пункту 1 частини сьомої статті 5 проекту Закону: «В день отримання повідомлення про прийняття скарги до розгляду орган ліцензування вносить відомості про розгляд скарги Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, до ліцензійного реєстру та розміщує на своєму офіційному веб-сайті із зазначенням про зупинення рішення органу ліцензування про анулювання або зупинення дії ліцензії.».

Оскільки, рішення про прийняття скарги до розгляду приймає Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування при спеціально уповноваженому органі з питань ліцензування, то повноваження щодо внесення відомостей про розгляд скарги до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань доцільно покласти на спеціально уповноважений орган з питань ліцензування.

У зв'язку з цим, пропонуємо доповнити частину сьому новим пунктом 5 виклавши його у такій редакції: «5) вносить відомості про прийняття скарги до розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.».

г) Пропонуємо абзаци другий – шостий частини восьмої вказаної статті викласти в такій редакції: «Ліцензія, стосовно якої орган ліцензування прийняв рішення про анулювання або зупинення дії ліцензії і щодо якої Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування розглядається скарга на рішення органу ліцензування, є чинною до дня внесення відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб фізичних осіб - підприємців, та громадських формувань, Єдиного державного реєстру юридичних осіб фізичних осіб - підприємців, та громадських формувань за результатами розгляду скарги.

У разі прийняття Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування рішення про задоволення скарги ліцензіата на рішення органу ліцензування про анулювання або зупинення дії ліцензії, та внесення відомостей про прийняте розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування за результатом розгляду скарги до Єдиного державного реєстру юридичних осіб фізичних осіб - підприємців, та громадських формувань, така ліцензія залишається чинною.

Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги вноситься **спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування** до Єдиного державного реєстру юридичних осіб фізичних осіб - підприємців, та громадських формувань на наступний робочий день з дня **прийняття** такого розпорядження.

Орган ліцензування зобов'язаний виконати розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги у строк, встановлений у цьому розпорядженні. В разі не виконання розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги в установлений термін, оскаржене рішення органу ліцензування вважається скасованим.

У разі відхилення скарги ліцензіата на рішення органу ліцензування про анулювання або зупинення дії ліцензії, ліцензія вважається анульованою, або термін її дії є зупиненим з дня внесення **спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування** до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги.».

д) В абзаці третьому частини одинадцятої статті 5 проекту Закону пропонуємо після слів «задовольнити скаргу ліцензіата чи здобувача ліцензії на дії» доповнити словами **«або бездіяльність»**, виходячи з обов'язків *Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування* щодо розгляду скарг заявників на дії або бездіяльність органів ліцензування, передбачених частиною 2 вказаної статті 5 проекту акта, а також чинного Закону № 222.

е) Пропонуємо доповнити частину одинадцяту статті 5 проекту Закону (в частині рішень, які приймаються *Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування*), а саме: після абзацу п'ятого новими абзацами такого змісту:

«погодити або не погодити органу ліцензування проведення позапланової перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 2, 4 та 5 частини третьої статті 19 цього Закону;

*рекомендувати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування розглянути та врахувати результати проведеної *Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування експертизи проектів нормативно-правових актів у сфері ліцензування;*».*

Вказані пропозиції ґрунтуються виходячи із обов'язків *Експертно-апеляційної ради, передбачених п.2 част.2 та п.3 част.3. статті 5 закону*).

ж) Також, пропонуємо абзац десятий частини одинадцятої вказаної статті 5 доопрацювати з метою практичного застосування положень щодо рішень, які має приймати спеціально уповноважений орган з питань ліцензування за результатами рішень *Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування* та викласти в такій редакції:

*«За результатом розгляду рішень *Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування:**

*видає протягом трьох робочих днів з дня ухвалення відповідного рішення *Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування розпорядження про**

усунення порушень законодавства у сфері ліцензування органом ліцензування (яким у разі задоволення скарги зобов'язує орган ліцензування скасувати рішення органу ліцензування, яке оскаржується, або вчинити (не вчиняти) певні дії, спрямовані на усунення порушень законодавства у сфері ліцензування; розпорядження про залишення скарги без задоволення (про відхилення скарги); розпорядження про зняття скарги з розгляду».

Після абзацу десятого вказаної частини одинадцятої пропонуємо доповнити новим абзацом такого змісту:

«надає на наступний день з дня ухвалення відповідного рішення Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування органу ліцензування погодження (або повідомляє про непогодження) на проведення позапланової перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 2, 4 або 5 частини третьої статті 19 цього Закону;».

з) Пропонуємо доповнити статтю 5 проекту Закону новою частиною дванадцятою такого змісту:

«12. Доведення доцільності проведення органом ліцензування позапланової перевірки ліцензіата на підставах, передбачених пунктами 4 та 5 частини третьої статті 19 цього Закону, покладається на юридичну або фізичну особу, яка подала відповідне звернення (повідомлення), для чого такі особи або їхні представники запрошуються на засідання Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

Доведення доцільності проведення органом ліцензування позапланової перевірки ліцензіата на підставах, передбачених пунктом 2 частини третьої статті 19 цього Закону, покладається на орган ліцензування, представники якого запрошуються на засідання Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.».

До статті 6:

а) Розробником пропонується частину першу статті 6 проекту Закону викласти в такій редакції: **«1. Органи ліцензування здійснюють ліцензування видів господарської діяльності, зазначених у статті 7 цього Закону.».**

Враховуючи, що проектом Закону пропонується визначення терміну «ліцензування» – засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, спрямований на захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства, безпеки навколишнього природного середовища.

Тому, пропонуємо частину першу статті 6 проекту Закону викласти в такій редакції: **«Орган ліцензування видає ліцензії на провадження видів господарської діяльності, зазначених у статті 7 цього Закону.».**

До статті 7:

а) Пропонуємо розділити окремими пунктами наступні види господарської діяльності:

1) пункт 5 частини першої статті 7 - діяльність у сфері електроенергетики, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про ринок електричної енергії»;

2) пункт 5¹ частини першої статті 7 - діяльність у сфері використання ядерної енергії, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії»;

3) пункт 24 частини першої статті 7 - перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським транспортом;

4) пункт 24¹ частини першої статті 7 - перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом;

5) пункт 24² частини першої статті 7 - перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів залізничним транспортом;

6) пункт 24³ частини першої статті 7 - перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом;

7) пункт 24⁴ частини першої статті 7 - міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом;

б) Крім того, пропонується у пункті 8 частини першої статті 7 проекту Закону виключити слова «діяльність у сфері телекомунікацій з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про телекомунікації», оскільки, зазначений вид господарської діяльності втратив чинність з 1 січня 2018 року.

в) Пункт 28 частини першої статті 7 проекту Закону пропонується викласти в наступній редакції: «28) **централізоване водопостачання та централізоване водовідведення**, крім централізованого водопостачання та водовідведення за нерегульованим тарифом;», у зв'язку з редакцією Закону України від 09.11.2017 № 2189-VIII, який вводиться в дію з 10.06.2018.

До статті 10:

а) Розробником пропонується частину першу статті 10 проекту Закону викласти в наступній редакції: «Документи, подання яких до органу ліцензування передбачено цим Законом, можуть бути подані до органу ліцензування за вибором здобувача ліцензії, ліцензіата, зокрема, нарочно відповідно до **пункту 3 частини другої статті 6** та у порядку, встановленому статтею 9 Закону України «Про адміністративні послуги»;».

Викладення у зазначеній редакції є некоректним, тому пропонується зазначене викласти у такій редакції: «1) **нарочно у порядку, встановленому абзацом першим частини першої статті 9 Закону України «Про адміністративні послуги»;».**

б) До частини п'ятої статті 10 проекту Закону пропонується після слів «5. Документи, що складаються здобувачем ліцензії» доповнити словом «, ліцензіатом», оскільки документи можуть бути подані до органу ліцензування і ліцензіатом, у разі розширення провадження виду господарської діяльності.

Аналогічне зауваження стосується частини восьмої статті 10 проекту Закону, та потребує доповнення словом «, ліцензіату».

До статті 16:

а) Пропонуємо у частині дев'ятій статті 16 проекту Закону після слів «на наступний» доповнити словом «робочий».

б) Відповідно до частини дванадцятої статті 16 проекту Закону підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є, серед іншого, подання копії свідоцтва про смерть фізичної особи – підприємця (у разі відсутності правонаступника);.

Пропонуємо пункт 4 частини дванадцятої статті 16 проекту Закону викласти в такій редакції: «смерть фізичної особи – підприємця (у разі відсутності правонаступника);».

в) Пункт 7 частини дванадцятої статті 16 проекту Закону викладений у такій редакції: «7) акт про виявлення недостовірності даних у документах, поданих суб'єктом господарювання разом із заявою про отримання ліцензії;

У разі, якщо недостовірними даними у документах, поданих суб'єктом господарювання разом із заявою про отримання ліцензії є інформація щодо відсутності контролю (вирішального впливу) за діяльністю ліцензіата осіб інших держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;».

Оскільки, в даному вигляді визначення недостовірності даних розуміється лише як виключний випадок наявності факту контролю, пропонуємо абзац другого пункту 7 частини дванадцятої статті 16 проекту Закону виключити.

В той же час необхідно доповнити пункт 7 частини дванадцятої статті 16 проекту Закону новим абзацом наступного змісту:

«Виявленням недостовірності даних є встановлення під час перевірки ліцензіата фактів, що свідчать про невідповідність документів, відомостей, що подавались суб'єктом господарювання разом із заявою для отримання ліцензії, дійсності (наявності розбіжності між даними, наведеними у таких документах та фактичним станом цього суб'єкта господарювання на момент подання заяви) або викладення у таких документах неправдивих відомостей, що підтверджується посиланням на достовірні факти.»

г) З урахуванням запропонованих пропозицій до статті 5 проекту в частині надання певних повноважень спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування щодо внесення відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, пропонуємо частину дев'ятнадцяту статті 16 проекту Закону викласти в такій редакції:

«19. Якщо ліцензіат протягом строку набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання ліцензії або зупинення дії ліцензії подає скаргу до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, дія цього рішення органу ліцензування зупиняється до дня внесення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про

розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування за результатами розгляду скарги Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування.».

До статті 17:

а) Частину четверту статті 17 проекту Закону пропонуємо викласти в наступній редакції: «4. Ліцензійна справа зберігається протягом дії ліцензії в органі ліцензування до втрати повноваження органа ліцензування та/або скасування виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, після чого передається до архівної установи.».

До статті 19:

а) Пункт 3 частини третьої статті 19 проекту Закону пропонуємо виключити, як такий, що врегульований абзацом четвертим частини першої статті 6 Закону України 05.04.2007 № 877-V «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

б) Пропонуємо частину п'яту статті 19 проекту Закону доповнити абзацом третім такого змісту:

«У разі встановлення в ході перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов підстав для складання актів, що є підставами для анулювання або зупинення дії ліцензії, такі акти складаються як окремі документи в останній день проведення перевірки.».

До статті 21:

а) Частину другу статті 21 необхідно виключити, оскільки, зазначена норма втратила чинність з 1 січня 2018 року.

Щодо внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

а) Статтю 164 Кодексу пропонується доповнити новою частиною третьою наступного змісту: «**порушення ліцензіатом строку повідомлення органу ліцензування про всі зміни даних, які зазначені в заяві та документах, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, - тягнуть за собою накладення штрафу на суб'єкта господарювання від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.**».

При цьому, розробником вносяться зміни до статті 255 Кодексу, у якій визначається перелік осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, зокрема, і у справах про адміністративні правопорушення, що визначені у статті 164 Кодексу.

Проектом Закону пропонується, що протоколи про адміністративні правопорушення мають право складати, серед іншого, уповноважені на те посадові особи органів ліцензування, зокрема, за порушення, визначені частиною третьою статті 164 Кодексу.

Крім того, передбачається, що протоколи про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що визначені

у частині третій статті 164 Кодексу, мають право складати, крім уповноважених на те посадових осіб органів ліцензування також уповноважені на те посадові особи органів внутрішніх справ (Національної поліції), органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки, а також центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

Однак, відповідно до Переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 609 «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України», МВС, ДСНС, Укртрансбезпеку визначено органами ліцензування з відповідних видів господарської діяльності.

Отже, недоцільно додатково визначати, що протоколи про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що визначені у частині третій статті 164 Кодексу, мають право складати, також уповноважені на те посадові особи органів внутрішніх справ (Національної поліції), органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки, а також центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

б) Розробником пропонується додатково визначити, що протоколи про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що визначені у частині третій статті 164 Кодексу, мають право складати, крім уповноважених на те посадових осіб органів ліцензування також уповноважені на те посадові особи фінансових органів.

Проте, адміністративні правопорушення, що визначені у частині третій статті 164 Кодексу стосуються порушення ліцензіатом строку повідомлення органу ліцензування про всі зміни даних, які зазначені в заяві та документах, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, а у володінні фінансових органів, відсутня інформація, що надається ліцензіатами до органів ліцензування.

Отже, надання повноважень складати протоколи про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що визначені у частині третій статті 164 Кодексу, уповноваженим на те посадовим особам фінансових органів є недоцільним.

в) Проектом Закону пропонується статтю 164 Кодексу доповнити новою частиною шостою, згідно з якою здійснення контролю (вирішального впливу) за діяльністю ліцензіата осіб інших держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України» - тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої.

Проте, проектом Закону не визначено уповноважених осіб на складення протоколів за таке правопорушення.

Отже, розробнику у проекті Закону необхідно визначити відповідний орган (відповідні органи), посадові особи яких будуть уповноважені складати протоколи за порушення, передбачені частиною шостою статті 164 Кодексу.

Щодо внесення змін до Закону України від 03.07.1996 № 270/96-ВР «Про рекламу» (далі – Закон № 270)

Проектом Закону передбачається внесення змін до статті 8 Закону № 270, якою встановлені загальні вимоги до реклами.

Так, згідно запропонованих змін передбачатиметься заборона розповсюджувати рекламу про спорудження житлового будинку з використанням недержавних коштів, залучених від фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управління, без набуття/отримання суб'єктами господарської діяльності, що здійснюють його будівництво чи інвестування та/або фінансування, відповідно права власності або користування земельною ділянкою, ліцензії на провадження господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми та значними наслідками (у разі, якщо видачу ліцензії передбачено Законом України «Про архітектурну діяльність»), дозволу на виконання будівельних робіт чи дозволу/ліцензії на здійснення діяльності з надання фінансових послуг або свідоцтва про реєстрацію випуску цільових облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечується одиницею нерухомості, що споруджується.

Крім цього, у новій редакції розробником пропонується викласти статтю 25¹, якою встановлюються вимоги щодо реклами об'єктів будівництва.

Запропоновані проектом Закону зміни до Закону № 270, так і чинна редакція Закону № 270 не узгоджуються з окремими нормами Закону № 222.

Оскільки, виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню визначає саме Закон № 222 (частина перша статті 2 Закону № 222), а не Закон України «Про архітектурну діяльність», то у проекті Закону доцільно виключити посилання на Закон України «Про архітектурну діяльність».

Відповідно до пунктів 2 та 9 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності, як:

- надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів);

- будівництво об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми та значними наслідками, - з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про архітектурну діяльність».

Згідно із пунктом 4 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), затверджених постановою Кабінету Міністрів України

від 07.12.2016 № 913, відповідно до цих Ліцензійних умов орган ліцензування видає ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), серед іншого, на управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю».

Таким чином, у відповідній статті Закону № 270, яка встановлює норми щодо реклами об'єктів будівництва, мають бути встановлені вимоги не лише щодо наявності ліцензії на будівництво об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми та значними наслідками, а і ліцензії на надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) (у разі управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю»).

Поряд з цим зазначаємо на необхідності приведення, запропонованих Проектом Закону змін до Закону № 270, так і чинної редакції Закону № 270 до вимог Закону 222, а саме:

- не є доцільним ототожнення поняття «дозволу/ліцензії», «ліцензії (дозволу)»;

- необхідності зазначати у рекламі інформацію про дату та номер рішення органу ліцензування про видачу ліцензії або про серію та номер ліцензії (за наявності);

- доцільності виключення із Закону № 270 норми щодо необхідності надання рекламодавцем розповсюджувачу реклами копії ліцензії, засвідченої у встановленому порядку.

Щодо змін до Закону України від 08.02.1995 № 39/95-ВР «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії» (далі – Закон № 39)

Абзацом другим пункту 9 розділу I проекту Закону передбачається внесення змін до преамбули Закону № 39, згідно з якими Закон № 39 визначає правові та організаційні засади дозвільної діяльності у сфері використання ядерної енергії, а також загальні положення регулювання суспільних відносин, що виникають під час її провадження, як виняток із загальних положень, установлених Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Наразі, пропозиція щодо винятку із загальних положень, встановлених Законом № 222 концептуально підтримується.

Проте, згідно з частиною першою статті 2 Закону № 222 цей Закон регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування,

нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Отже, у преамбулі Закону № 39 необхідно визначити, що Закон № 39 передбачає виняток, із встановленого Законом № 222, уніфікованого порядку ліцензування.

Щодо Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань»

а) Абзац дванадцятий пункту 45 частини другої статті 9 проекту Закону пропонується викласти у такій редакції: *«відомості щодо зупинення рішення органу ліцензування про анулювання або зупинення дії ліцензії у разі розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування скарги ліцензіата на дії органу ліцензування (дата та номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про прийняття скарги до розгляду);».*

б) Абзац одинадцятий пункту 20 частини четвертої статті 9 проекту Закону пропонується викласти у такій редакції: *«відомості щодо зупинення рішення органу ліцензування про анулювання або зупинення дії ліцензії у разі розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування скарги ліцензіата на дії органу ліцензування (дата та номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про прийняття скарги до розгляду);».*

Крім цього, пропонуємо врахувати наступне.

Частиною другою статті 4 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» встановлено, що *розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, прийняті в межах його повноважень, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними особами всіх форм власності, а також фізичними особами - підприємцями.*

Відповідно до частини п'ятої статті 19 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» орган ліцензування, який одержав розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, *зобов'язаний в установленій у розпорядженні строк подати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування інформацію про виконання вимог такого розпорядження.*

Невиконання органом ліцензування у передбачений законом строк розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування є порушенням законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності та тягне за собою відповідальність передбачену статтею 166¹² Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Водночас, Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності» *не встановлено строк виконання органом ліцензування розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, що унеможливорює складення спеціально уповноваженим органом з питань*

ліцензування протоколу про адміністративне порушення та притягнення до адміністративної відповідальності посадових осіб органів ліцензування за невиконання розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

Враховуючи зазначене, пропонуємо проект Закону доповнити нормою, яка встановлює строк виконання органом ліцензування розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, що забезпечить усунення колізій норм Закону України «Про ліцензування видів 12 господарської діяльності» з положеннями статті 166 Кодексу України про адміністративні правопорушення».

Окремо зазначаємо, що на адресу Державної регуляторної служби України (в тому числі на адресу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України), надійшли листи Української асоціації виробників тютюнових виробів «Укртютюн» від 08.02.2018 № 17/9, Українського союзу промисловців і підприємців від 09.02.2018 № 18, а також Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України від 26.02.2018 № 3/14-2/195п, якими надано зауваження та пропозиції до проекту Закону.

З приводу зазначеного, повідомляємо, що статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначено ключові принципи державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

Принцип прозорості та врахування громадської думки, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Статтею 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», встановлено, що усі зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю або частково враховує одержані зауваження та пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

З метою дотримання вищезазначених вимог вказаного Закону, розробнику проекту Закону необхідно здійснити об'єктивний розгляд відповідних листів та інформувати їх адресантів, а також Державну регуляторну службу України про його результати.

Також, розробнику слід врахувати, що статтею 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» встановлено вимоги щодо затвердження і оприлюднення регуляторними

органами планів діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік до 15 грудня поточного року.

Такий план діяльності повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

При цьому, згідно частини четвертої статті 7 відповідного Закону, якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Такі зміни до плану діяльності також підлягають обов'язковому оприлюдненню не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Однак, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект Закону не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2018 рік у порядку передбаченому статтею 7 Закону. Зазначене порушує один з ключових принципів державної регуляторної політики - принцип прозорості та врахування громадської думки.

З огляду на викладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності та збалансованості, передбачуваності, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 цього Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку ліцензування господарської діяльності».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К. М. Ляпіна